SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVII. No. 101. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 30, 1990 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 30-го ТРАВНЯ 1990 Ч. 101. РІК XCVII

ВІТАЄМО УЧАСНИКІВ І ГОСТЕЙ 32-ої КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ ПРОХОДИТЬ БУРХЛИВО

Київ (УПА, Інформцентр) — Продовжує свою роботу сесія Верховної Ради 12-го скликання. Денне засідання 21-го травня розпочалося з обговорення проєкту тимчасового правильника. На численні запитання депутатів відповів член робочої комісії по узагальненню пропозицій до проєкту Володимир Крижанівський.

Всього до робочої групи надійшло 120 пропозицій, 36 з них внесли представники Демократичного Бльоку. Обговорення було перервано заявою 23-ох депутатів з Луганської области, у якій зокрема пропонувалося внести до залі засідань червоно-лазуровий державний прапор УССР. На думку гостей сесії — „домашня заготовка" апаратників. Адже не викликало сумніву, що подібна пропозиція викличе заперечення з боку депутатів ДБ, що врешті-решт і сталося. Під час дискусії з цього питання народний депутат Михайло Батіг (ДБ) запропонував луганським депутатам внести у їхню заяву доповнення про те, що державний прапор УССР є великим подарунком українського народу від великого вождя Йосифа Сталіна. „Говорити про шанобливе ставлення до цієї символіки сьогодні, мабуть, недоречно", — сказав львів'янин М. Батіг.

Спробу головуючого на сесії Івана Плюща поставити пропозицію луганців на голосування зірвав депутат Вячеслав Чорновіл, який рекомендував продовжити обговорення. Але проведене після цього поіменне голосування за внесення пропозиції луганських депутатів до порядку денного виявило: більшість у ВР є прихильниками офіційної символіки — 'за' проголосувало 302 депутати. Після голосування депутат Ярослав Кендзьо, запропонував депутатам, які голосували „за" підвестися зі своїх місць і заспівати державний гимн УССР. „Якщо Ви його не пам'ятаєте, я нагадаю перші рядки: „Живи Україно, прекрасна і сильна, в Радянськім Союзі ти щастя знайшла..." — закінчив Ярослав Кендзьор.

Депутат Левко Лук'яненко зазначив: „Ми — депутати перехідного парляменту, перехідного від старої ВР УССР до нової. Колишня символіка і так тут присутня в достатній кількості: ми бачимо статую Леніна, яка символізує старий прапор, ми маємо герб, що символізує стару ВР УССР і нарешті доповнили цю стару символіку пропозицією внести сюди червоний прапор... Депутати Демократичного Бльоку хочуть обновити Україну і зробити її незалежною демократичною державою. Тут більшість депутатів підтримує стару символіку. Я вношу пропозицію поставити поруч зі старим прапором прапор українського народу — блакитно-жовтий, по-

(Закінчення на стор. 3)

ПЕТРО САВАРИН ОБРАНИЙ ПРЕДСІДНИКОМ 32-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ; У ПЕРШОМУ ДНІ ОБРАНО ПРЕЗИДІЮ, ВИСЛУХАНО ДОДАТКОВІ УСНІ ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ; В НЕДІЛЮ ВІДБУВСЯ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ

Балтимор, Мд. — У понеділок, 28-го травня ц.р. о год. 9-ій ранку, тут у готелі Гаєт Рідженсі розпочалася 32-га Конвенція Українського Народного Союзу, яку відкрив згідно із програмою головний предсідник УНС д-р Іван Флис. У великій конвенційній залі засіло біля 300 делегатів, члени Головного Уряду УНС і його почесні члени: Ґеновефа Жеребняк, Анна Чопик, Марія Душник, д-р Богдан Гнатюк, Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Володимир Запаранюк і Анна Гарас.

Відкрив Конвенцію головний предсідник д-р І. Флис, після чого покликав до слова голову Конвенційного комітету Евгена Іванцева, який від комітету привітав зібраних учасників та гостей.

Святочним внесенням українського, американського і канадського прапорів і відіграванням усіх трьох гимнів, — при чому учасники підхопили могутнім „Ще не вмерла Україна" українськкий гимн, — розпочато 32-гу Конвенцію

Парох української католицької церкви св. Тройці у Вашінґтоні о. Тарас Лончина відмовив зворушливу молитву з благаннями до Бога за успіх Конвенції для добра українського народу та пробудженої України.

Д-р Ігор Масник з Вашінґтону представив делегатам генерала американської армії Миколу Кравцева, свого довголітнього пластового друга. Ген. М. Кравців промовив до присутніх англійською та українською мовами, нав'язуючи свої слова до Дня Пам'яті, який саме відзначають в ЗСА, і закінчив відчитанням поезії свого батька Богдана п. н. „Невідомий стрілець".

Отець Григорій Подгурець, парох української автокефальної православної церкви св. Андрія Первозванного у Вашінґтоні, відчитав молитву, а відтак Конвенцію привітав сенатор стейту Мериленд Пол Сарбейнс, підкреслюючи, що він сам грецького походження і тому його постійно цікавлять українські проблеми, а особливо розвиток подій в Україні в останніх двох роках. Саме тому він дав доручення своїм співробітникам пильно слідкувати за дальшим розвитком подій в Україні та негайно інформувати його. Він зазначив, що отримує періодично „Український Тижневик", що дає йому можливість точної інформації про українське життя.

В дальшому порядку нарад першого дня делегати приступили до вибору президії 32-ої Конвенції, що дало почин до широкої дискусії та виміни думок. До складу президії Конвенції запропоновано дві листи кандидатів, у першій з яких на предсідника запропоновано адвоката Петра Саварина, а в другій — Йосипа Лисогора. З уваги на опозицію Й. Лисогора щодо вибору президії вирішено вибирати склад президії в цілості, а предсідника окремими бальотами. Президію в особах заступників предсідника Івана Ґавалюха і Василя Колодчина та секретарів Варвару Бачинську, української мови, і Степанію Гаврилюк, англійської мови обрано через аклямацію, а вибір предсідника окремим голосуванням перевела Верифікаційна комісія під головуванням Романа Лапичака з членами Василем Семковим, Степаном Приймаком, Вірою Баніт та Тарасом Сливінським. Проголошений вислід голосування, в якому 145 голосів дістав адвокат П. Саварин, 136 Й. Лисогір, а п'ять голосів уневажнено, не задоволив Й. Лисогора і на його бажання покликано до перегляду голосування двох мужів довір'я — інж. Лева Боднара і Володимира Яцева. Однак друге перерахування голосів дало таку саму кількість і предсідником 32-ої Конвенції обрано П. Саварина.

О год. 3-ій по полудні президія зайняла свої місця і розпочалися, згідно з програмою, доповнення до звітів членів Головного Екзекутивного Комітету, членів Головної Контрольної Комісії і головних радних, які закінчено звідомленням головного редактора „Українського Тижневика" Роми Гадзевич.

Доповненням звітів закінчився перший день 32-ої Конвенції, в якому обрано також Пресову комісію в такому складі: Зенон Снилик, Рома Гадзевич, Володимир Левенець, Христина Ференцевич, Марта Коломиєць, Василь Шарван, Василь Дідюк, Павло Дорожинський, Гелен Олек-Скатт. Верифікаційна, Статутова і Фінансова комісія були покликані Головним Екзекутивним Комітетом на засіданні 21-го квітня 1990 року.

В навечер'я початку Конвенції, в неділю, 27-го травня, у великій залі готелю Гаєт Рідженсі відбувся великий концерт з багатою програмою в якому виступали танцювальний ансамбль „Волошки", тріо Олеся Кузишина, зірка з Ляс Веґас Джой Британ й естрадний вокаліст Алекс Голуб. Програмою англійською та українською мовами проводила Анна Дидик-Петренко і Евген Іванців.

У другому дні нарад 32-ої Конвенції передбачується дискусія над звітами і їх прийняття. Перший день Конвенції, її святочний початок та розмови серед делегатів віддзеркалюють загальний настрій української спільноти, очі якої звернені тепер всеціло на Україну та події, що там відбуваються. Тож наради Конвенції відбуваються під знаком ролі Українського Народного Союзу у світлі подій останнього року в Україні.

Кремль оголосив проєкт економічної реформи

Москва. — В четвер, 24-го травня, виступаючи на сесії Верховної Ради СССР, голова Ради міністрів СССР Ніколай Рижков оголосив проєкт економічної реформи, розрахованої на п'ять років.

Економічна реформа проголошує перехід на ринкову систему господарювання, тому Рижков повідомив, що це неминуче презведе до спаду виробництва і до великого безробіття та інфляції. Перш за все будуть підвищені ціни на продукти і товари широкого вжитку. Згідно з попередніми розрахунками з 1-го липня ціни на м'ясо підвищаться більш ніж удвічі, на рибу у два з половиною рази, на молоко вдвічі, на хліб — утричі. Підвищаться ціни і на багато інших товарів.

Московський кореспондент Ассошіейтед Пресс Браян Брамлі, повідомив, що промова Рижкова викликала стриману реакцію. Представники демократичної опозиції заявили, що винесуть на голосування питання про довір'я урядові, очолюваному Рижковим. В свою чергу Н. Рижков заявив, що коли його проєкт не буде прийнятий, то він подасть у відставку.

Ленінградський депутат А. Левашов заявив, що уряд запропонував не перехід до ринкової економіки, а звичайне підвищення цін. Проти підвищення цін виступило багато інших депутатів.

Член президентської Ради Станіслав Шаталін, повідомив, що в результаті опитування групи людей з'ясувалося, що 54 відсотки совєтських громадян підтримують перехід до ринкової економіки, а 46 висловились проти

Так чи інакше, а повідомлення Рижкова викликало паніку по всьому Совєтському Союзу, люди почали закуповувати усе, що можна було знайти в крамницях і за три дні полиці геть спорожніли. В Москві зчинився справжній хаос, тому власті совєтської столиці вирішили надалі продавати продукти тільки тим, хто має московську прописку.

Виступаючи в п'ятницю на пресовій конференції в Москві, М. Рижков заявив, що уряд знав, яку реакцію викличе підвищення цін, але іншого виходу немає. Рижков також просив пробачення у совєтських громадян за те, що уряд так затягнув введення ринкової економіки.

В суботу президент М. Ґорбачов звернувся по телебаченнюю до громадян СССР, закликаючи їх не піддаватися паніці. Та незважаючи на це, повідомляють закордонні кореспонденти, люди буквально штурмують московські крамниці.

Уряд пообіцяв провести всенародний референдум з приводу цього проєкту. Попередній опит показав, що більшість депутатів підтримають введення ринкової економіки.

Тим часом УПА повідомляє що несподівано відреаґували на повідомлення Рижкова у Києві, де вібувається сесія Верховної Ради України. Депутат Вячеслав Чорновіл і Володимир Івашко внесли пропозицію блькувати рішення уряду СССР про підвищення цін на території України. Вони вважають, що в Москві не могли приймати такого рішення без попереднього погодження з урядом України.

Черга під крамницею.

У Балтиморі заплянували Український Фестиваль

Балтимор. — Українська громада Балтимору підготовляє свій традиційний щорічний фестиваль на 23-го і 24-го червня. Фестиваль відбуватиметься в міській фестивальній залі, просторій і охолоджуваній, в центрі міста, в славній відновленій дільниці Внутрішня пристань, від години 12-ої полудня до 7-ої вечора.

Цьогорічним гаслом фестивалю є „Незалежність для України!" Підготовляється ряд цікавих виставок, включно із виставками мистців східнього побережжя. Заплянованo і сценічні виступи — танцювального ансамблю „Лиман" та місцевих і позамісцевих мистецьких сил. За інформаціями слід телефонувати на число (301) 882-9422.

У ВІРМЕНІЇ ТРИВАЮТЬ ЗБРОЙНІ СУТИЧКИ

Москва. — Як повідомило совєтське пресове агентство ТАСС, у неділю, 27-го травня, у Єревані, столиці Вірменії, „група озброєних екстремістів" напала на охорону з внутрішніх військ. Інцидент стався на єреванському залізничному двірці коло 9-ої години ранку. Старшина і 10 вояків вернулися у Єреван з міста Кафан, куди охорона супроводжувала пасажирський поїзд, що проходив по території Нахічеванської автономної республіки.

ТАСС повідомляє далі, що 10 військовослужбовців були поранені, троє з них тяжко. Користуючись наданим їй правом, охорона вжила зброю: вбито шестеро і поранений один з нападаючих.

Однак вірменське пресове агентство подає цілком іншу версію того, що сталося. Як повідомив єреванський журналіст, натовп що оточив вояків був беззбройний. Єреванці лише закликали військовослужбовців покинути територію республіки. Оправдовуючи відкриття вогню, командуючий охороною сказав, що йому видалося, ніби вірмени хочуть відібрати від вояків зброю..

Розстріл на двірці стався напередодні 72-ої річниці проголошення незалежности Вірменії, яку плянували відзначити як національне свято. Місцеві активісти пов'язують активізацію дій окупаційних військ з тим, що Верховна Рада Вірменії включила Нагірний Карабах у списки виборчих округів у парляментських виборах, що відбулися тиждень тому.

ТАСС повідомив також, що ранковий інцидент викликав нову хвилю насилля. О 5:40 по полудні 50 „озброєних терористів" бльокували військове містечко полку внутрішніх військ. Розташувавшись на гористих місцях і на дахах будинків, вони обстріляли містечко, використовуючи в тому числі і кулемети. Загинув заступник командира військової частини підполковник В. Чекмарьов. Серед військовослужбовців є поранені. За попередніми даними, в збронійсутичці загинуло 14 і поранено 36 осіб.

У столиці Вірменії тривають напади з метою захоплення зброї. Протягом ночі з неділі на понеділок від 14 міліціонерів відібрали особисту зброю і патрони.

Пресовий центр Міністерства внутрішніх справ СССР повідомив ще про кілька інцидентів, що сталися останніми днями.

У зв'язку з напруженою ситуацією, що склалася у Вірменії, в Єреван терміново прилетів командуючий внутрішніми військами Міністерства внутрішніх справ СССР генерал-полковник Юрій Шаталін. Відповідаючи на запитання кореспондента ТАСС, Ю. Шаталін обвинуватив у всьому республіканські органи влади, які, на його думку, потурають терористам.

„ЧОРНОБИЛЬ. ПОХМУРА СПАДЩИНА"

Вотербірі, Конн. — Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля лікарня у Вотербірі та місцевий відділ Американського товариства боротьби з раковими захворюваннями влаштовують в четвер, 31-го травня, панель на тему: „Чорнобиль — похмура спадщина", свідчення очевидців. Координатор — д-р Леся Кушнір, головний доповідач — д-р Зенон Матківський. Панель відбудеться в конференційній залі Біцозеро на 4-му поверсі лікарні у Вотербірі, 64 Робінс вул. Початок о год. 7-ій вечора.

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОГО ТАНЦЮ

Ню Йорк. — Під патронатом УНСоюзу в суботу, 2-го червня, в Лінкольн Центрі, Аллис Таллі Голл, відбудеться Фестиваль українського танцю для відзначення 25-ліття школи балету та українських танців Роми Прийми-Богачевської. Виступатиме понад 100 танцюристів, танцювальний ансамбль „Сизокрилі". Виступить також мисткиня слова Лідія Крушельницька та співак Богдан Андрусишин. Квитки можна придбати в „Сурмі". Початок о год. 2-ій по полудні.

Відбулося відкриття ретроспективної виставки М. Мороза

Ню Йорк (О.К.). — Тут у приміщеннях Українського Музею відбулося в суботу, 19-го травня, святочне і багатолюдне відкриття ретроспективної виставки сеньйора українських мистців Михайла Мороза.

Виставку відкрив директор УМ д-р Богдан Цимбалістий, який з радістю ствердив, що саме ця виставка є для УМ незвичайно важлива та дякував за її влаштування мистцеві д-рові Ярославові Лешкові, що вже вдруге став куратором виставки, і директорці УМ Марії Шуст та її співробітниці Дарії Бойко.

Д-р Я. Лешко доповідає про М. Мороза. Побіч нього стоять М. Мороз і д-р Б. Цимбалістий.

Глибоко продуману та фахову оцінку творчости М. Мороза подав у своїй вступній доповіді д-р Я. Лешко, підкреслюючи найважливіші впливи та моменти у його довголітній, мистецькій творчості, зокрема його любов до природи, оптимізм, віру та унікальне відношення до Митрополита Андрея Шептицького. Він представив глядачам широку емоційну ґаму у картинах М.Мороза, його мистецький шлях через школу Олекси Новаківського до паризької Академії Жюльєна, а відтак повної мистецької зрілости у 40-літній праці поза границями України, на нових місцях поселення. І тут куратор з подивом і признанням підкреслив, що М. Мороз вперто і послідовно бореться довгі роки за своє „я" у мистецтві та хоче виказати перед світом високий рівень української культури, за що йому належиться від українського народу особлива подяка.

Після доповіді д-ра Я. Лешка слово забрав сам мистець, стверджуючи відносно свого віку (мистцеві сповнилося 86 років життя) жартома, що не є штукою вмерти, а штука саме продовжати життя. Відтак він зворушений кількістю друзів та знайомих, що прибули на відкриття виставки, дякував своїй дружині Ірині, директорці музею М. Шуст, Степанії Гнатенко, Святославові Гординському та усім тим, що випозичили на виставку його твори із своїх приватних збірок. Він теж заповів, що після цієї першої ретроспективної виставки, яка триватиме до 17-го червня, він плянує ще одну осінню цього року.

На виставку Український Музей випустив чепурно виданий каталог із кольоровими репродукціями деяких картин та статтею д-р Я. Лешка. У списку виставлених творів нараховуємо 82 картини та дев'ять цікавих рисунків, майже усі з колекції С. Гординського з часів спільних років в школі О. Новаківського в 1926-29 роках.

Серед виставлених картин переважають краєвиди, від краєвиду з Космача у 1930 році до Гантерських гір з останніх років.

ҐРАДУАЦІЯ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Ню Йорк. — Тут в суботу, 2-го червня, в Українському Народному Домі, 140-142 Друга аве., відбудеться ґрадуація Шкіл Українознавства Метрополії Ню Йорку — Ню Джерзі. Після офіційної програми, яка пічнеться о год. 6-ій вечора, відбудеться матуральна забава для молоді, батьків, родичів, і гостей о 9-ій год. вечора. Гратиме оркестра „Беркут". Вступ з вечерею 25 дол., тільки на забаву — 5 дол.

ЛІДЕРИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ партії стейту Ню Йорк після кількох місяців пошуків кандидата на губернатора висунули колишнього дорадника трьох президентів у справах економіки демократів Джана Кеннеді та Линдона Джонсона та республіканця Ричарда Ніксона. Ім'я П'єра Ренфрі, 66-літнього економіста, власника дорадчої фірми Ренфрі Ассошієйтс, мало кому відоме. Ця людина, яка вже давно відійшла від політики, вирішила кандидувати проти чемпіона в політиці, одного з найвизначніших лідерів Демократичної партії не тільки в масштабах стейту Ню Йорк, але цілої країни, Маріо Квомо. П. Ренфрі, 17-ий кандидат Республіканської партії, 16 попередніх відмовилися змагатися з Маріо Квомо. Губернатор М. Квомо останнім часом почав втрачати популярність, якою користувався не тільки серед демократів, але й серед республіканців. Причиною стала його безвідповідальна економічна політика, щоб звести кінці з кінцями в бюджеті стейту, М. Квомо почав підвищувати податки.

НА ПРЕСОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ, яка відбулася минулого четверга президент Джордж Буш оголосив продовження статусу упривілейованої країни в справах торгівлі Китайській Народній Республіці ще на один рік. „Це піде на користь не тільки китайському, але й американському народові", — заявив президент. Його рішення натрапило на гостру критику лідерів Демократичної партії в Конгресі. Як відмітив речник Палати репрезентантів Томас Фолі: „Президент не має достатньої кількості голосів, щоб це рішення було схвалене". Обидві палати Конгресу, які контролюють демократи, ще можуть прийняти резолюцію проти продовження Китаю статусу упривілейованої країни. Звичайно, Дж. Буш накладе вето на цю резолюцію. Деякі конгресмени та сенатори настоюють на тому, що продовження цього статусу для Китаю повинно бути тільки під умовою вимоги демократичних змін від китайської влади. Однак Буш підкреслив, що він не буде висувати жодних умов. Він звернув увагу на те, що такі активні торговельні партнери ЗСА, як: Великобританія, Тайланд, Сингапур, Південна Корея та Японія, підтримали рішення Президента.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс)
Subscription 1 year — $40.00 6 months — $22.00 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00 Change of address — $1.00 Make check or money-order payable to "Svoboda"
Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Ще одна зустріч на вершинах

Почавши від Микити Хрущова в СССР та Д. Айзенгавера в ЗСА кожний кремлівський диктатор і кожний американський президент переводили зустрічі, називані конференціями на вершинах. За кожним разом наївні люди прив'язували до тих конференцій величезне значення, вбачаючи в них наче панацею на всі актуальні міжнародні болячки, і ні одна з них не змінила сутньої ситуації. Від 1945 року, себто капітуляції Німеччини у Другій світовій війні й Потсдамського мирового договору — не було нової „великої" війни. Але це не була заслуга конференцій на вершинах, а заснування у 1949 році Північно-Атлантійського договору (НАТО) як військово-політичного бльоку вільних держав, і заснування у 1955 році Варшавського пакту військово-політичної організації СССР і його сателітів. Ті два договори, два військово-політичні бльоки створили баланс сил, на якому оперся мир. Парадоксально — мир існує теж унаслідок страху: велика війна в атомовій добі із найбільш рафінованими родами зброї для масового нищення — були би катастрофою, в якій не було би переможця ані переможеного. А проте само існування величезних арсеналів зброї небезпечне. Тому саме конференції на вершинах займалися „обмежуванням" перегонів у зброєнні, а від часу перебування у Білому Домі Роналда Реґена — не „обмежуванням", а „редукцією" різних родів зброї.

Головною причиною скликання цієї теперішньої конференції на вершинах у днях 30-го травня до 4-го червня 1990 року у Вашінґтоні, була теж проблема війська і зброї. Але відносини у світі змінилися й ускладнилися. Усамостійнення шести совєтських сателітних країн фактично (хоч це неформально) зліквідувало Варшавський пакт. Совєтський Союз залишився сам, до того ж НАТО значно скріпиться, діставши з'єднану Німеччину. У цій ситуації совєтські генерали ворожо наставлені супроти кожного нового пакту з ЗСА, який послабив би збройну силу імперії — особливо у наземному війську і танках із стрільнами з атомовими головками. Цими родами збройної сили СССР має перевагу над ЗСА. Зате ЗСА мають найбільшу у світі підводну фльоту також із атомовими ракетами, мають могутнє летунство, надводну морську фльоту й різні інші роди зброї, придумані сучасною технікою. Зменшилася небезпека нової великої війни ще й тому, що СССР переживає тепер такі внутрішні кризи, які роблять його нездатним провокувати зудар.

Але якийсь договір з ділянки війська і зброї вірогідно таки буде підписаний — просто для „збереження обличчя" Буша і Ґорбачова. Будуть, мабуть, підписані також якісь інші договори з ділянок культури й економіки. Ані міжнародної ситуації вони не змінять, ані не матимуть впливу на розвиток подій у Совєтському Союзі. Не матиме ніякого впливу на розвиток національних рухів в СССР і можна сумніватися, чи отримані від Америки господарсько-торговельні концесії оздоровлять економіку в СССР, бо для цього треба ще зміни психіки людей. Конференція на вершинах у Вашінґтоні не матиме ніякого значення для Европейської економічної спільноти, яка змагає до введення в Европі однієї валюти та скасування пашпортових віз. Це процес, що потребує ще довгих літ до свого завершення. І щодо події у широкому світі ця конференція на вершинах у Вашінґтоні — безвартна. У Південній Африці йде змаг за скасування расового апартеїду. На Філіппінах комуністична партизанка анархізує відносини. Японія стала — поруч із Західною Німеччиною — найбагатшою країною і такою залишиться, заливаючи своїми продуктами Америку й Европу. Ніхто в усіх тих країнах навіть не цікавиться розмовами Буша і Ґорбачова та десятком їхніх фахівців-дорадників.

Тому можна зважитися на прогнозу, що коли навіть повториться церемоніял з обміном компліментів, стисканням рук і спільними світлинами, то по суті це буде тільки зовнішня декорація. Вона нікому не шкодитиме, але й не поможе. Коли буде підписаний новий договір про редукцію ракет на далеку віддаль чи інших родів зброї — по суті воно теж небагато змінить відношення сил. І ця конференція на вершинах у найменшій мірі не матиме впливу на хід визвольного руху України. Коли ж Міхаїл Ґорбачов вернеться до Москви з Вашінґтону як тріюмфатор, його успіх у Вашінґтоні зменшить число його противників у власній партії.

Кільканадцять попередніх конференцій на вершинах американських президентів з кремлівськими диктаторами перейшли до історії, як маловажні епізоди. За всіма познаками — так само станеться з цією зустріччю президента Буша з Ґорбачовим.

Володимир Барагура

УМОВИ Й МЕЖІ СПІВПРАЦІ ДІЯСПОРИ З МАТЕРИКОМ

Немає сумніву, що між діяспорою й материком мусить існувати якнайтісніша співпраця в життьових інтересах української нації, яка знайшлася в складній міжнародній ситуації. Ця співпраця може успішно діяти під умовою, що вона буде двостороння, що керівні чинники української політики на Рідних землях не ставитимуть без попередження й консультації своїх земляків поза межами батьківщини перед доконаними фактами, як це сталося зі схваленим поспішно новим правописом української мови, що не відбіг далеко від уже існуючого, зрусифікованого.

Хоч покищо українська політика на батьківщині з багатьох причин мусить іти по лінії можливостей, тобто обмежитися до статусу федерації, чи конфедерації, то це не означає, що ця політика моменту має стати самоціллю. Вона не сміє втрачати з ока дальнього, кінцевого прицілу — повної незалежности, суверенности й соборности України. Діяспора має обов'язок допомогти рідному краєві здобути найбільш корисні тимчасові досягнення, а поруч того всіма силами й леґальними засобами прямувати до власної державности, шлях до якої простелять теж політично-правними ходами відповідальні за долю нації її провідники в Україні.

З тактичних причин діяспора мовже погодитися на деякі політично-державницькі обмеження, поки не заіснують реальні, більш сприятливі умови й обставини, поки наш народ не доросте до рівня повновартної нації й до зрозуміння вагомости та конечности власної державв.

Тому діяспора не може прийняти всі дотеперішні гасла про псевдогласність і перебудову, які конкретно не вийшли зі стадії пропаґанди-аґітки без виразних слідів конкретно-позитивних змін. Навпаки тут і там зашморг на шиї української нації затіснюється. Для прикладу: українські вчені-дослідники на інформаційних зібраннях українців-еміґрантів закликають посилати в Україну друковане слово. А на ділі. Книжки, крім релігійних, конфіскують, листи перевіряє цензура, вони доходять до адресатів у жалюгідному стані, коверти роздерті й незугарно заклеєні з допискою „в дорозі спортіліса"... Навіть, коли людина везе з собою книжку чи журнал, то на митному пункті їх відбирають і віддають аж власник повертається додому. Нечуване в культурному світі ставлення до друкованого слова, яке має всюди окремі привілеї.

У статті годі перелічити всі недомагання, які характеризують період гласности й перебудови, але для прикладу варто згадати хоч деякі аномалії про направу й усунення яких батьківщина й діяспора повинні спільно подбати.

У ділянці мови: 1) очистити її від добровільних, чи насильно накинених навіянь з російської мови. 2) опрацювати український правописний словник згідно з духом, характером, законами й розвоєвими тенденціями української мови. 3) розвіяти міт (не „міф!") про мужицько-хохлацьку-кухонну українську мову, бо й „панську" російську мову вживають „мужики", „кухарки, блатніки, вуркагани, урки" й вона, чи не найбагатша в світі в соковиті прокльони. 4) зробити українську мову справжньою державною мовою, а не зіпхнути її до становища поштурковиська „братньої російської мови", яка хай собі буде панівною на території Росії.

У ділянці історії: 1) закинути незгідну з історичною правдою схему про спільне походження з часів Київської княжої держави Руси-України — росіян, українців та білорусів. Згадав цю схему у вступному слові перекладач „Літопису Руського" („Повісти временних літ"), виданого в час гласности й перебудови в 1989 році, хоч у тексті літописів ні словечком немає згадки про Московію, Росію, чи русский нарід, навпаки кільканадцять разів згадано „Украïна", „Вкраïна", „Вкраïниця". 2) закинути варнякання псевдо-науковими арґументами про „старшого брата", тобто про московсько-російський народ, про „вищість його культури", бо коли говорити хто старший і від кого прийняв він культуру, то хіба навпаки. 3) видобути зі засекречених архівних сховищ ориґінал Переяславського договору, а не пізніші його варіянти з перекресленнями, доповненнями, змінами й поправками. 4) з'ясувати згідно з історичною правдою, що Україна була окупована російськими царями — Петром І і Катериною II та їхніми наступниками. 5) представити в правдивому світлі намагання гетьманів, зокрема Івана Мазепи, визволитися з-під опіки царя-батюшки, а не клеймити Мазепу „зрадником", бо ж він не зрадив українського народу.

У мілітарній ділянці: — ствердити на території України її національну армію, в якій відбували б свою військову повинність призовники з України.

В ділянці релігійно-церковного життя: 1) дати право свободи релігії всім віровизнанням без упривілейованого статуту Російського Патріярхату, який є знаряддям державно-політичних чинників і діє в користь „єдіно-неділімства". 2) уневажнити, як незаконний акт, насилля над Українською Католицькою Церквою Собором 1946 року, повернути їй всі храми, монастирі, установи, духовно-інтелектуальні добра та виплатити відшкодування за багатолітнє безправне користування ними. Унезалежнити Українську Православну Церкву від Російської Патріярхії.

Економічна ділянка: знести централізовану економіку, встановити приватну власність на землю, заводи, підприємства, дати змогу діяти приватній ініціятиві. Дати Україні виключне право розпоряджати своїми природними добрами, нав'язувати торговельні взаємини з іншими країнами світу. Мати власну валюту.

У ділянці державної структури: 1) встановити суверенну українську владу з усіма прероґативами з правом вживати національну символіку (прапори, тризуб, печаті), мати право встановляти міжнародні зв'язки, вести власні дипло-

(Закінчення на стор. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редаґує Лев Яцкевич

Соняшна металюрґія

Сонце — джерело всіх видів енергії, якими користуємося на землі, включно з атомною енерґією, що її отримуємо з розпаду матерії. З поступом технології, людина щораз частіше шукає можливости використання безпосередньо енерґії сонця: для огрівання домів, для перетворення сонця в електричну енерґію, для відсолювання морської води чи для вирощування пари.

Професор Ф. Тромб з Осередку наукових дослідів у Франції придумав систему дзеркал, з допомогою яких він використовує енерґію соняшних променів для огрівання металюрґійної печі та продукції металів та їхніх сплавів.

Ця соняшна металюрґійна піч побудована в 1969 році в Східніх Пиринеях, у місцевості Одейльо Фонт Ромо на Кордоні Франції та Еспанії, на висоті 1,600 метрів понад рівнем моря. Для концентрації соняшної енергії використовується у цій печі 62 соняшні плити-рефлектори поверхнею 45 квадратних миль, кожний. Ці рефлектори вмонтовані на обводі п'ятикутника та пов'язані з гидравлічними підйомами, що мають завдання при допомозі оптично-електричної системи стежити за рухом сонця та унапрямлювати їх для оптимального сприймання соняшних променів. Промені відбиті від рефлекторів збираються у великому параболічному дзеркалі, що становить центральний пункт цілої системи. Диск цього параболічного дзеркала, шириною 54 метри та висотою 40 метрів, складається з 95,000 малих параболічних дзеркалець, які спрямовують соняшні промені до його фокуса (огнища), на висоті 13 метрів та на віддстані 18 метрів від поверхні головного параболічного дзеркала.

При добрій соняшній погоді, що триває у цій місцевості приблизно 200 днів у кожному році, у фокусі вирощується енергія, потужністю 1,000 кіловатів та температурі до 3,800 ступенів Цельзія.

Ця енерґія не тільки дешева, але й чиста без будьяких домішок з джерела енергії, які зустрічаються навіть у електричних печах, не згадуючи вже про доменні печі, опалювані коксом або газом. Великою прикметою цієї металюрґійної печі є те, що соняшна енерґія сконцентрована в одній точці, а це дає змогу сплавлювати металі без потреби нагрівання стін печі, що, до речі, становить поважне джерело занечищень сплаву при стандартних методах його продукції.

Техніка „Соняшної печі" дозволяє також на теплову обробку металів до приблизно 3,800 ступенів Цельзія в окиснювальній атмосфері повітря, що має велике значення для низки металюрґійних процесів.

Додаткова користь із „Соняшної печі" в Одейльо становить можливість стосування т.зв. „термічних ударів", завдяки механічному улаштуванні, що зміняє параболічність дзеркала шляхом зміни його поверхні вгнутости. Це, у висліді, дає змогу зміняти концентрацію соняшних променів та їхню натугу. „Термічні удари" мають велике значення, наприклад над дослідом міцности космічних кабін, що входять з великою швидкістю до земної атмосфери, різних елементів системи зброї та наслідків ядерних експльозій.

В Осередку наукових дослідів у Одейльо, підпорядкованому безпосередньо французькому урядові, створечно нещодавно, т.зв. хемію сонця. Цією назвою охрищено нову методу обробки мінералів та металів, що дає змогу продукувати матеріяли з подивуґідними механічними прикметами. Наприклад, нещодавно випродуковано там окиси металів, що не зміняють своїх прикмет після підігрівання до температури близько 2,800 ступенів Цельзія. Цю методу стосується також до керамічних продуктів, що виявляють надзвичайні термічні та ізоляційні прикмети. Невідомо чи ті нові керамічні матеріяли не створять нового етапу в розвитку електроенерґетики.

„Соняшна піч" створила можливість нової економної обробки рідкісних мінералів, з високим відсотком металів.

А техніка „хемії сонця" започаткувала нову технологію очищення матеріялів, шляхом окиснювання або кристалізації, що можна вважати проломом у цілій металюрґії. Крім цього, вона причинилася вже до покращання виробництва матеріялів для інструментів, відпорних на високі температури, поряд із затриманням їх високоякісних механічних прикмет.

Маючи на увазі такі великі досягнення „хемії сонця", ЗСА доручили Франції перевести досліди своїх виробів та одночасно приступили, разом з іншими державами, до побудови власних „соняшних металюрґійних печей".

Р. Голіят

МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ ПРО ЕКОЛОГІЮ

У „Поступі", інформаційному віснику Товариства „Лева", ч. 2, за січень 1990 року, що виходить у Львові, у статті „Андрей Шептицький — організатор природних заповідників", подана копія грамоти, яку Митрополит вручив делеґації НТШ, що відвідали його 22-го квітня 1935 року в його резиденції і висловили подяку за утворення першого заповідника, зазначивши велику його ваґу для науки.

Членами делеґації НТШ були: голова НТШ д-р І. Раковський, голова Математично-природничо-лікарської секції д-р В. Левицький, голова Комісії охорони природи д-р О. Мриців на й члени комісії інженер А. Мельник і д-р З. Залуцький.

Представникам НТШ вручено грамоту такого змісту:

„Андрей Шептицький. Божою Милістю і Святого Апостольського Престола Благословенням Галицький Митрополит, Львівський Архиєпископ, Камінецький Єпископ усім, що цю грамоту читатимуть, Мир о Господі й Архиєрейське Благословення.

Маючи на увазі велике значення, яке має для науки й культури Українського Народу творення у цінних закутках нашої землі окремих заповідників, що по всі часи остояли б для грядучих поколінь та з яких молодь черпала б любов до рідної землі й училася пізнавати її красу, та котрі були б великим невичерпним джерелом для наукових природничих дослідів і студій, та творили б спільну національну цінність, щоб дати основи до майбутнього українського національного парку в Карпатах, на загальне бажання і прохання нашого громадянства Ми утворили в маєтності Галицької Греко-Католицької Митрополії в громаді Перегінсько-Долинського Повіту Галицької Землі Кедриновий Заповідник та ґрунтових парцелях к. чч. 9223, 9233, 9647, на верху 'Яйце' 1,600 метрів у горах Ґорґанах поверхнею 255,19 гектарів, у границях згідно з залученим ситуаційним пляном. Цей заповідник, згідно з рішенням Станиславівського Воєвідського Уряду з дня 20-го вересня 1034 року ч. РЛ 21,140, підлягає охороні по думці закону з дня 10-го березня 1934 року про охорону природи.

Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові, як найвищій установі нашої землі, передаємо отсим Кедринський Заповідник на верху 'Яйце' під наукову опіку й визнаємо при цьому Наше побажання, щоб Наукове Товариство ім. Шевченка у всіх важніших справах цього заповідника стояло в зв'язку з Нами й кожночасним нашим Наслідником на Владичому Престолі та повідомляло Нас про хід і стан наукових праць у заповіднику.

Застерігаємо собі й нашим наслідникам на Митрополичому Престолі право відкликати доручену опіку Кедринового Заповідника на верху 'Яйце' на випадок, коли б Наукове Товариство ім. Шевченка у Львові перестало існувати й коли б покинуло свою наукову діяльність, або проводило її шляхом незгідним із засадами католицької віри й моралі.

Дано при Нашому Архикатедральному Храмі св. Вм. Георгія в городі Льва, дня 15 квітня Року Божого 1935.

† Андрей Вр."

Митрополит Андрей став дійсним членом філологічної секції НТШ в червні 1925 року.

Іван Стефашок, автор повищої статті, згадує, що завдяки спільним діям вчених і представників Церкви були створені перші природні заповідники на наших землях. Велика заслуга в цьому Митрополита Андрея Шептицького та Наукового Товариства ім. Т. Шевченка. І треба, щоб люди пам'ятали про це.

Від редакції: „Яйце" — найбільший в СССР масив кедрової сосни европейського природного походження. Окремі екземпляри кедра мають вік понад 300 літ.

„Чортова гора" — резерват природної фльори Опілля (в Рогатинщині). Створений для охорони понад трьохсот видів степових рослин, значна частина яких остаточно зникла з ляндшафтів Західньої України.

Обидві території під охороною держави лише з 1964 року.

Стаття прикрашена знімкою Митрополита Андрея.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

МАТЕРІЯЛИ ПРО ТРЕБЛІНКУ

В редакційній статті „Трагічне видовище в Єрусалимі" „Свобода" з 22-го травня мені незаслужено приписується велика активність у справі оборони Івана Дем'янюка. Кредит за „сотні листів і десятки меморіялів", а зокрема за дослідчу діяльність належиться організації Спілки Прихильників України у Ферфілді (СПУФ) та її невтомному активістові д-рові Мирославові Драґанові, який роками наполегливо збирає метеріяли про справжню історію табору в Треблінці та про грубе й невдачне фальшування документів і фактів ізраїльською прокуратурою. Тут треба згадати, наприклад, відкриття фотографічної документації про те, що єдина збірна могила в таборі була не більша, як могила в Катині, де було поховано 4,500 польських офіцерів; документація про нешкідливість дізлевих випарів, якими, згідно з актом оскарження, Дем'янюк „убив 800,000 жидів", що робить оскарження проти нього абсурдальним. Щобільше, роздобуті досі засекречені документи з польських і німецьких архівів про повоєнні переслухання колишніх в'язнів Треблінки показують, що тоді про „Івана Ґрозного" ніхто не згадував, отже існування цієї потвори — це міт створений в 1970-их роках.

Роман Волчук
Джерзі Ситі, Н.Дж.

ПРОҐРАМА УРП

I.

Мета

УРП домагається створення української незалежної соборної держави як неодмінної умови політичного, економічного, культурного відродження, консолідації та самопоступу народу України, піднесення його добробуту, утвердження демократичного ладу та розвитку громадянського суспільства, виведення України з міжнародної ізоляції й посідання гідного місця серед вільних народів світу.

Основні засади

УРП стверджує абсолютну цінність життя, свободи, самобутности людини і кожної нації.

УРП вважає, що ґарантією життя людини та кожної нації є демократичний державний та суспільний лад зі свободою економічної діяльности, рівноправністю різних форм власности, ринковим реґулюванням та здоровим природним середовищем, що все разом забезпечує сприятливу суспільну атмосферу і високий рівень добробуту народів задля самовідтворення та постійного духовного розвитку.

УРП вважає, що свобода людини повинна забезпечуватися дотримуванням міжнародних правових норм, демократичним державним ладом та розвинутим громадянським суспільством. Свобода нації забезпечується потужністю її потенціялу та системою міжнародних угод.

УРП вважає, що самобутність людини і кожної нації має ґарантуватися вільним розвитком своєї мови і національних культурних інституцій, заснованих на історичних традиціях і звичаях, моралі і релігії.

Напрямні діяльности

На шляху до мети, партія дотримується напрямних:

Щодо політичної системи і відновлення державної незалежности УРП домагається створення нової Конституції України, що вбере в себе демократичний зміст міжнародного права та політичної традиції українського народу.

В Українській державі будь-які міжнародні законодавчі акти вступають в силу тільки після їх ратифікації Верховною Радою республіки.

Основою політичної концепції України УРП вважає парляментську республіку, в котрій всі політичні партії та організації мають конституційно ґарантовану свободу.

УРП виступає за заборону діяльности політичних організацій, керівні центри яких лежать за межами України і які водночас прагнуть влади в Україні, а також таких, що пропаґують методи насильства для досягнення своєї мети чи вдаються до насильницьких дій.

УРП — за введення республіканського громадянства і нового виборчого закону, що буде враховувати інтереси усіх соціяльних та національних прошарків населення.

УРП виступає за поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову і заснування незалежного Верховного судового нагляду за відповідністю дій уряду вимогам конституції, введення суду присяжних, заборони службовцям усіх правоохоронних органів та військовослужбовцям української армії належати до будь-якої політичної партії.

УРП виступає за створення замість Комітету державної безпеки нового республіканського органу захисту конституції без функцій політичної поліції.

Власність КПСС в Україні має бути націоналізована.

УРП визнає в політичній боротьбі лише мирні засоби.

УРП вважає українську діяспору невід'ємною частиною українського народу і змагатиме до найтіснішої співпраці з нею, підтримуючи її прагнення до національного самовияву.

УРП вважає існуючий союзний договір недійсним, як такий, що підписаний незаконним урядом.

В галузі економіки

Запровадження економічної самостійности у володінні, управлінні та розпорядженні об'єктами господарювання і сферою життєдіяльности, що знаходиться у межах України.

Введення антимонопольного законодавства

Юридична рівноправність усіх форм власности економічних суб'єктів.

Пріоритет екології над економікою.

УРП домагатиметься зміни пріоритетів у розподілі капіталовкладень з ресурсомістких та енергоємних на науковомісткі і точні галузі виробництва.

УРП вважає, що на шляху перетворення колоніяльної економіки у незалежну необхідну створити Державний банк України та свою фінансово-грошову систему, власну грошову одиницю. Партія обстоює право громадян створювати комерційні та приватні банки.

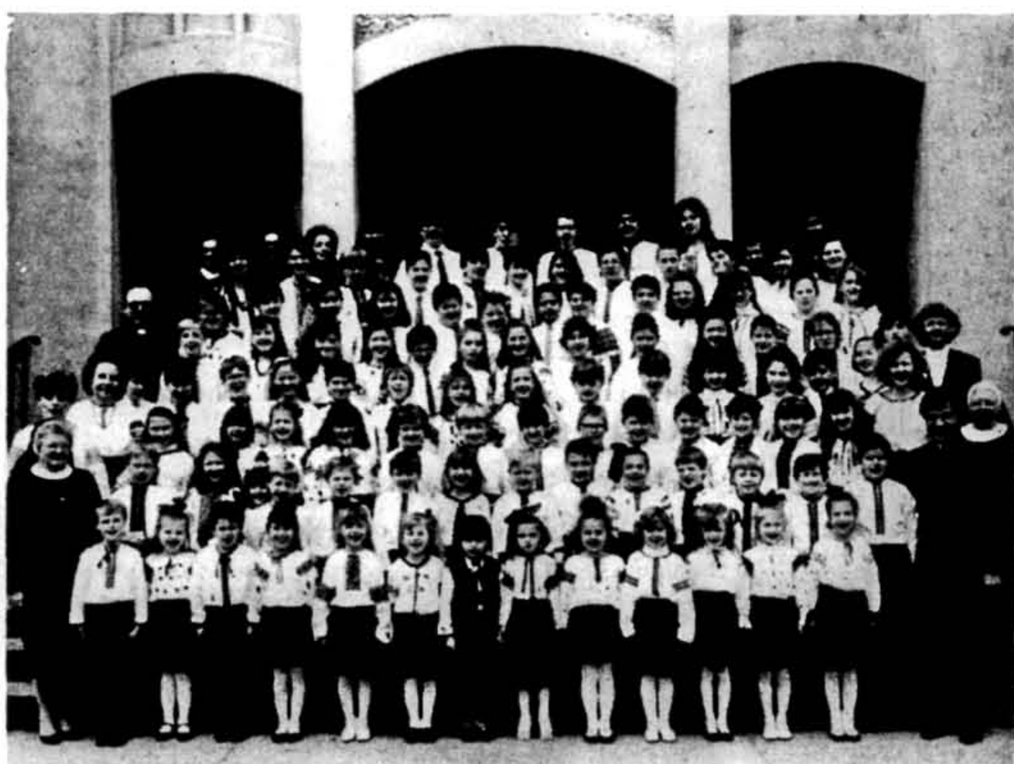
У зовнішньо-економічній діяльності партія відстоюватиме право виходу всіх господарських суб'єктів на міжнародний ринок, встановлення економічних зв'язків з українською діяспорою.

Продовження буде.

50-ліття школи св. Івана Хрестителя в Нюарку

Кожна установа з гордістю обходить свої ювілеї. Але коли це робить школа, яка 50 років сумлінно працює над майбутніми громадянами, то це є дійсне свято. Парафіяльна школа св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., коли дивиться у своє минуле, бачить, що вона дала всесторонню основну освіту численним молодим людям, які з часом здобули визначні осяги у різних ділянках. Священики, монахині та учителі зробили все можливе, щоб втримати школу на високому рівні. І ця школа св. Івана Хрестителя сьогодні є, мабуть, останньою школою, в якій вчаться виключно українські діти під наглядом виключно українських учителів.

Ювілей можна обходити бенкетами і гучними забавами, або так, як це зробила школа св. Івана Хрестителя 20-го травня цього року — урочистою Службою Божою, шкільним концертом та короткою зустріччю. Учні виступали з п'єскою, деклямаціями, гагілками, сценкою уривком з „Лісової пісні" Лесі Українки та різноманітними піснями у виконанні двох хорів: один вищих, а другий нижчих кляс. Глядачі спостерігали не лише дуже добре підготованих та усміхнених учнів та гордих учителів але і багато батьків заанґажованих у позакулісових справах.

Школа св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

На кінець програми встав до слова отець Богдан Лукій, парох. Він коротко, але дуже влучно з'ясував це свято подякою: „Дозвольте мені подякувати нашим сестрам, усім учителям, нашим чудовим дітям, а особливо Вам, дорогим батькам. Маленьку дитину не вистарчить нагодувати і вбрати. У неї треба впоїти багато любови, вирозуміння і знання. Але Ви, батьки, даєте своїм дітям ще додатковий великий дарунок. Ви їм передаєте своє коріння — свою любов до Господа Бога, до українського походження, до українських традицій, до української мови та до українського духа. Ви це робите вдома, а ми при школі св. Івана стараємося посилити та продовжити Вашу працю. Ми це робимо з надією, що разом виховаємо не лише чесних, порядних та інтелігентних громадян, але що кожне з наших дітей буде любити Україну, країну свого походження і що буде переживати її долю. Ми працюємо над нашими дітьми сьогодні. Але подумайте, що наша школа існує вже 50 років. Сотки учнів перейшли через наш поріг. Велика кількість багатства передалася з ґенерації до ґенерації. Стою перед вами, як гордий батько, з великою надією, що ця наша праця буде продовжуватися ще багато років. Що ці наші діти колись схочуть іще своїх дітей припровадити тут до св. Івана школи.

Дякую усім Вам за Ваш труд і дякую нашим дітям, що так гарно і гідно відзначили цей великий ювілей."

Н.Н.

КОНФЕРЕНЦІЯ „КОМП'ЮТЕРИЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ".

В суботу, 21-го квітня, Товариство Українських Інженерів Америки (ТУІА) при співучасти Українського Інституту Америки, влаштувало конференцію, темою якої була комп'юризація української мови. Потреба такої конференції стала необхідною в зв'язку із загальною комп'ютеризацією в нашому житті, але зокрема така потреба заіснувала через конечність якогось узгіднення у справі нескоординованої проліферації українських програм на комп'ютери. Новітня комп'ютерна техніка дає змогу особам з деякими технічними здібностями, але з відносно неглибоким знанням комп'ютерної техніки чи програмування, українізувати комп'ютери творячи собі різні шрифти на ці машини, очевидно за своїм уподобанням. У висліді цього появилося вже багато програм з українською абеткою на різні комп'ютери. Усі вони інакші та з різними укладами букв на клявіятурі. Це спричинило безпорядок, неможливість телекомунікації, обміну записами, та інші труднощі.

З ініціятиви деяких членів Головної Управи ТУІА на початку червня минулого року був створений комітет знавців комп'ютерної справи, щоб випрацювати стандарт комп'ютерного кодування для української мови. І тут якраз було поставлено велике завдання для комп'ютерного комітету ТУІА, а саме, започаткувати працю над стандартизацією та введенням порядку до різних варіянтів вживання української мови на комп'ютерах. До цього комітету були запрошені окрім членів ТУІА також експерти з поза нашого Т-ва, які виказали зрозуміння для потреби такого стандарту, та розпочали відразу жваву дискусію над цією проблемою. Тому, що члени цього комітету живуть далеко від себе дискусія велася поштою, телефоном, або іншою телекомунікацією. Комітет теж відбув декілька засідань та особистих зустрічей у термінових справах зв'язаних з висилкою комп'ютерів на Україну.

Головна Управа ТУІА створюючи цей комітет мала великі труднощі з добором членів, тому, що мала обмежені відомості. Тому, напевно, не всі були запрошені до участи. Щойно тепер, коли ми оголосили цю конференцію, довідалась управа про тих, які нам могли допомогти в цьому ділі. Справа українізації комп'ютерів в Україні має там далеко більше та важливіше значення, яку тут на заході. Якщо там українська мова не буде говорити з екранів комп'ютерів, та якщо діти у школах будуть бачити на екранах тільки російську мову, то нема великої надії на справжнє відродження нашої мови. Тому ця справа стала однією з найважніших для українізації України. Щоб допомогти, наш комітет нав'язав контакти з деякими особами в Україні, які цікавляться комп'юторами та українізацією. Одним із них став Леонід Миколайович Іваненко з Інститутом Кібернетики (АН) у Києві. Ми його на конференцію запросили, однак, на жаль йому не пощастило приїхати сюди в часі через бюрократичні перепони й то якраз з нашої американської сторони. Йому американська амбасада у Москві відмовила візу, не дивлячись на наполегливі старання тут, у Стейтовому Департаменті.

Контакти з Україною необхідні, щоб узгіднити працю нашого комітету з тими, які працюють у цій ділянці в Україні. В майбутньому маємо надію що комп'ютерний стандарт там буде створений спільно з нашою допомогою. Нам відомо, що в Україні є багато знавців, які це зроблять як слід. Співпраця з ними проходитиме різними шляхами.

Однак, щасливим збігом обставин, ми отримали на нашу конференцію дуже цінну доповідь з України на тему комп'ютеризації української мови зі Львова, від Андрія Тимчука, завідуючого Відділом Інформатики Української Незалежної Видавничо-Інформаційної Спілки. Його доповідь відчитано на конференції, а декілька копій цієї праці були роздані учасникам.

Конференція стала зворотною точкою. Вона завершила один етап праці та дискусію, яка велася від літа минулого року.

Комітет тепер проаналізує пропозиції, представлені на конференції, та в короткому часі вийде з пропозицією якогось узгіднення, яке ТУІА повинно одобрити, та поручити, як нашу рекомендацію. Як логічний наслідок цієї конференції ТУІА опрацює свою пропозицію і повинен вислати з нею доповідача на міжнародну конференцію автоматики у Києві, яку влаштовує Київський Політехнічний Інститут при кінці жовтня цього року. Ці доповіді будуть опубліковані у наступному числі „Вістей Українських Інженерів". Усі зацікавлені повинні придбати це число.

Конференція викликала велике зацікавлення. В ній взяло участь біля сотні учасників з усіх кутів Америки і Канади. Були присутні теж люди з України. Приємно було бачити серед учасників велику кількість молодих людей. Серед доповідачів було теж декілька молодих науковців, які працюють над своїми докторатами. Серед присутніх були українські підприємці, власники комп'ютерних фірм, про деяких присутні вперше довідались. Сама конференція мала дві сесії: технічну та загальну. Предсідником конференції був д-р Роман Воронка, математик, професор Політехнічного Інституту Ню Джерзі, який вів обі сесії вміло та енергічно.

Першу технічну сесію відкрив коротким словом Роман Гавриляк, голова ТУІА.

Вступне слово виголосив гість з України, д-р Ярослав Ісаєвич, директор Інституту Суспільних Наук при АН УРСР, та заступник голови НТШ, який чітко з'ясував теперішній стан комп'ютеризації в Україні, її потреби та існуючі недоліки.

Далі слідували такі доповіді: Марко Горбач, професор торонтонського університету „Українізація особистих комп'юторів Ай-Бі-Ем і Макінтош, деякі практичні завваги". Цю доповідь з причин відсутности прелеґента відчитав автор другої доповіді, Микола Біланюк, докторант, Карнеґі-Меллон університету у Піттсбургу, який виголосив доповідь „Причинки до застосування комп'ютерів для української мови". Третю доповідь виголосив Мирон Депутат, докторант стейтового університету у Баффало „Модерна технологія в українській мові". Останню доповідь першої сесії виголосив Юрій Бланарович, професійний інженер, власник підприємства „Комп'ютер-радіо". Темою його доповіді було „Застосування комп'ютерів для української мови".

Усі доповіді заторкнули проблему узгіднення комп'ютерних (ASCII) кодів для кирилиці. Вони були виголошені з малим винятками в українській мові. Ціла конференція була записана на відео-стрічці старанням відділу ТУІА Ню Йорк.

Після дискусійного періоду та перерви відбулася друга сесія конференції, яка була запланована для більш загального зацікавлення та стосувалася в основному справи комп'ютерної термінології. Саме у цій сесії мав виголосити свою доповідь Леонід Іваненко. Першу доповідь виголосив Любомир Онишкевич, завідуючий дослідним центром „Дейвид Серноф", СРІ компанії у Принстоні у Принстоні. Він є широко відомий зі своєї видавничої праці для пластової молоді. Тому що Л. Онишкевич веде кореспонденцію із Л. Іваненком, він передав багато основних думок Леоніда Іваненка та відчитав важливі уривки з його листів. У дальшому він подав висліди своєї праці над створенням та збиранням комп'ютерної термінології, а в кінці про українізацію Мекінтош комп'ютерів.

Другим доповідачем був Анатоль Вовк, голова Українського Термінологічного Центру, який вже довгі роки займався технічною термінологією, в тому і термінологією, зв'язаною з комп'ютерами. Він подав свої думки та принципи, якими треба керуватися при творенні нової термінології та ілюстрував це численними прикладами.

Цікава дискусія закінчила цю сесію, після якої учасники конференції мали змогу при перекусці продовжувати обмін думок.

Успіх конференції та велика участь дала управі ТУІА до зрозуміння, що існує велика потреба у недалекому майбутньому провести подібні конференції. Участь молоді (деякі з Монтреалю, Чикаго, Огайо) доказує, що ТУІА жива організація, майбутнє якої буде забезпечене, якщо вона зуміє зацікавити сучасну українсько-американську молодь. На конференції ми побачили відповідь на питання, яке часто чуємо: А що цікавить нашу молодь?

Роман Гавриляк
голова ТУІА

Людмила Семикіна, художниця-дизайнер, доповідатиме в Українському Музеї в Ню Йорку

Ню Йорк (УМ). — У четвер, 31-го травня, о 6:30 по полудні зацікавлені слухачі матимуть нагоду познайомитися з Людмилою Семикіною, її думками і творчими задумами.

Людмила Семикіна, художник-дизайнер одягу, живе і працює в Києві. У 1969 році, коли були перші репресії проти „шестидесятників", за участь у правозахисному русі її викинули зі Спілки художників України. Під час перебудови і гласности знову поновлена з формулюванням: „За відсутністю злочину". Це сталося у 1988 році. А довгих 20 років Людмила витримала низку різних адміністративних та матеріяльних покарань.

Її персональна виставка — така довгождана на Україні — відбудеться цього року у Києві у Софійському заповіднику у Миколаївській трапезні.

Людмила Семикіна закінчила Одеське художнє училище, Київський художній інститут (відділення станкового живопису). Довший час займалася монументальним малярством, а з 1962 року почала займатися моделюванням і сучасним осмисленням народного одягу. Як окреслює сама художниця, „Народний одяг — це величезна лябораторія пошуків і вирішення мистецьких засобів в одязі, який органічно пов'язаний з усією соціяльною, духовною, матеріяльною спадщиною людини". Людмила вважає, що попала в прекрасний полон народних традицій, які не залежні від політичних та інших сфер. В традиціях і скарбниці національного одягу, в її збереженні та розвитку вбачає моральну позицію, естетику, демократичність. Сама ідея творити одяг в такому плянi виникла від дійсності та від бажання створювати одяг для репрезентації української інтелігенції.

Людмила Семикіна — за традицію поглядів в одязі. Вона ніколи не йшла у своїх працях на „вимогу" публіки, а хотіла піднести людину до поняття її гідности, особистости, внутрішньої культури, естетики. Що зробило поштовх у виборі її професії? Якщо можна звузити різнобарвну палітру і гаму відчуттів, то окреслимо такими вимірами: несмак, стандартизація мислення, відсутність культури в одязі.

Нині, під час гласности вона бачить можливість творити вільно. Правда, ніколи не творила на „догоду". Опинившись за межами „офіційщини", зберегла дар творця. Тема суспільство, людина, одяг — не задовільняє задуми цього мистця. Її теми: Україна і одяг, відродження традицій через одяг. Вона вважає, що народне мистецтво настільки багатогранне і бездонне, і переосмислення його на сучасному етапі — це дорога для справжнього мистця, треба включити фантазію, знання, мати міру і смак. У творчості вона створила свій „мікроклімат" і хоче поділитись з людьми своїми роздумами.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ на відвідинах у Японії перебував президент Південної Кореї Ро Тай Ву, де на офіційному бенкеті в його честь японський імператор 56-літній Акіхіто прилюдно перепросив народ Південної Кореї за брутальність японської окупаційної влади, що закінчилася майже півстоліття тому. Це вперше ясно японці визнали жорстокість своєї окупації на такому вискому державному рівні. Японія була окупантом Кореї від 1910 року до закінчення Другої світової війни та її громадяни натерпілися дуже багато, зокрема коли їх насильно вивозили на примусові тяжкі роботи до Японії та інших країн Азії, відбирали майно, нищили культурні пам'ятки та примушували корейців японізувати свої прізвища.

Сесія...

(Закінчення зі стор. 1)

руч зі старим гербом — наш тризуб".

Депутати від ДБ покинули залю засідань і зібралися на нараду з метою виробити тактику дальшої парляментської боротьби.

Вечірнє засідання пройшло спокійніше і конструктивніше, очевидно, через те, що обговоренню тимчасового правильника було приділено всього одну годину. Головні суперечки розгорнулися довкола порядку обрання голови Верховної Ради. Більшість — 272 депутати проти 121 — проголосували за те, щоб голову вибирати таємним голосуванням з будь-якої кількости кандидатів. Таке рішення дає можливість партапаратникам провести вибори на безальтернативній основі, з однією кандидатурою. Поза всіляким сумнівом, цим кандидатом буде секретар ЦК КПУ В. Івашко.

Остання година вечірнього засідання була присвячена пункту „різне" порядку денного. Першим взяв слово один з головних ідеологів КПУ Леонід Кравчук, який в імені комуністів наголосив на тому, що виступ Миколи Поровського, спрямований проти Леніна, є порушенням прав комуністів та тих, „хто вірить у Леніна" і зажадав, щоб Поровський дезавував свій виступ.

Йому заперечив депутат Л. Лук'яненко, який нагадав, що народ України складається не з комуністів, також і в залі є прихильники різних ідеологій та віроісповідань. Лук'яненко також зачитав кілька телеграм від виборців про незалежність України.

Депутат Олесь Шевченко оголосив звернення єпископату УАПЦ, духовенства та мирян про негайну реабілітацію та леґалізацію Церкви, та вимогу повернути УАПЦ Софійський собор та церкву св. Андрія Первозванного у Києві.

Депутат Верховної Ради Литовської Республіки прочитав вітання від голови Верховної Ради Литви Вітаутаса Ляндсберґіса до ВР України та оголосив запрошення від уряду Литви дітям та дорослим з заражених радіоактивністю територій провести літо в Литві (до 5,000 осіб).

Марія Куземко з Тернополя повідомила, що не зважаючи на рішення тернопільської Обласної ради народних депутатів про позбавлення військової частини 28256 права на землекористування більш як 3,000 гектарів землі та передачу землі під заповідник, командування військової частини та Міністерство Оборони не виконують це рішення, а також відмовляються виконувати рішення Ради Міністрів УССР з цього ж приводу.

ПОДЯКА

Цією дорогою хочу подякувати всім Рідним, Приятелям, Знайомим, Членкам Союзу Українок Америки, що взяли участь в похоронах мого МУЖА

бл. п.

ВАСИЛЯ ЧАПЛЕНКА

ПИСЬМЕННИКА І МОВОЗНАВЦЯ,

що відбувся 7-го лютого 1990 р. на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Передусім наша подяка о. А. Селепині за похоронні відправи і зворушливі слова на Панахиді. Моєму зятеві, Б. Полянському за прощальні слова над могилою Покійного, проф. І. Коровицькому про Василя Чапленка, як письменника і науковця під час тризни, НТШ в Ню Йорку за поміщення клепсидри у „Свободі" і співчуття, інж. А. Вовкові, нашому приятелеві, за статтю про Василя Чапленка і його наукову діяльність.

Всім тим, що нас відвідали із словами розради, всім, що прислали квіти або грошеві датки „замість квітів", телефонічні співчуття та безліч листів, що допомогли нам перенести наше горе і всилили віру в добре серце ближчих і дальших наших друзів.

Замість осібних особистих письмових подяк складаю по 50 дол. на фонди Музею в Бавнд Бруку, Українського Музею в Ню Йорку та Стипендійну Акцію СУА для студентів україністики в Европі.

НАТАЛІЯ ЧАПЛЕНКО з РОДИНОЮ

СПЕЦІЯЛЬНА ДОРАДЧА комісія Сенатського комітету для справ розвідки внесла рекомендацію встановити більш строгі федеральні закони, які дозволяли б розслідування фінансового стану та цілі подорожей осіб, що мають доступ до секретних інформацій. В пропозиції також вказано, що всі державні правцівники, які працюють з кодувалиними машинами повинні періодично проходити перевірку на детекторах брехні. Голова сенатської комісії для справ розвідки, демократ з Оклагоми Дейвид Борен, сказав, що не зважаючи на послаблення напруження між СССР та ЗСА служба розвідки не повинна послаблювати пильність. Совєтська розвідка ще більше зактивізує свою діяльність, хоча може дещо змінити напрямок на комерційні та індустріяльні цілі. Д. Борен підкреслив, що якщо раніше люди зраджували свою країну з ідеологічних переконань, то „сьогодні секретні інформації нашої країни продаються на шпигунському базарі тому хто більше платить". Спеціяльну дорадчу комісію очолює Ілай Джайкобс, нюйоркський інвестор, який очолює також корпорацію Меморекс та Телекс є власником безбольної дружини „Оріол" в Балтиморі та має досвід у військовій контррозвідці.

Українська Молодь Христові

Небагато часу залишилося до відкриття з'їзду української молоді, що відбудеться 8-10-го червня на Союзівці, яка збирається під гаслом Українська молодь Христові.

Цьогорічний з'їзд української молоді відбувається 57 років після величавого З'їзду УМХ у Львові під проводом української католицької ієрархії на чолі з Митрополитом Слугою Божим Андреєм Шептицьким.

Варто пригадати деякі золоті думки Митрополита Андрея до тодішньої молоді, яка згодом стала авангардом у боротьбі за Божі права для українського народу в час жорстокого переслідування новітніх Неронів. Це була та молодь, що вщіпила у серцях своїх дітей і внуків любов до Бога, до своєї рідної Греко-Католицької Церкви, до свого народу. Плоди того з'їзду починає збирати, хоч ще не вповні, сучасна молодь в Україні. Після 45-літнього переслідування вкінці добивається права на свобідне право молитися та виховувати своїх дітей у святій вірі, у прив'язанні до своєї рідної Церкви.

Слова, висказані тоді Слугою Божим Митрополитом до української молоді, є актуальними і тепер і то як в Україні, так і на поселеннях. Вони повинні бути також дороговказом для молоді, що з'їдеться 8-10-го червня на Союзівці. А Митрополит вітав молодь словами: „Ви з'їхалися, щоби доказати свою вірність і відданість Христові Спасителеві. Як Митрополит сердечно вас усіх тут вітаю, тішуся дуже сим з'їздом, що всьому світові доказує, як ви, наша молодь, прив'язані до Ісуса Христа, до святої віри наших батьків, до святої католицької віри і до святої Католицької Церкви.

У Львові відновите приречення вірности Христові. Це приречення ви складали вже в день св. Хрещення через хресних родичів. Це приречення ви відновляли у кожній св. Сповіді. Так торжественно, так прилюдно, при стільки свідках ви цього приречення ще не складали. Нехай ця хвиля глибоко залишиться у вашій пам'яті! Будьте до смерти вірні цьому приреченню! Прирікаючи вірність Христові, ви наново приймаєте обов'язки зглядом Його св. Церкви й прирікаєте свято і вірно, по-християнськи виповняти обов'язки зглядом українського народу".

Далі Слуга Божий у цьому зверненні до української молоді пише, що св. Церква не накладає на нікого якоїсь політики. „Політика може бути змінна, може бути кожної днини інша. Обов'язки св. віри і християнське-католицької моралі незмінні — вічні.

„Католицька мораль, — писав Слуга Божий Андрей, — позволяє на всяку політику непротивну Божим законам, але ніякої політики ніколи людям не накидає. І ми Ваші душпастирі у парохіях, і я Ваш верхний душпастир, ніякої політики Вам не будемо накидати. Досить з нас, коли будете до смерти вірні Христові — досить з нас, коли по-християнськи, по Божому сповните Ваші обов'язки зглядом родителів, рідні, зглядом Українського Народу.

Нинішній день хай буде для Вас пам'яткою на ціле життя! Хай буде для Вас початком кращого, вищого, більш християнського, більше Божого життя! Хай буде початком нового — святого життя!

Стоячи над гробом, старець, що через ціле життя цілим серцем Вас любив, як батько рідних дітей любить, бажаю Вам на цю дорогу обильного Божого Благословення!

Благодать Господа нашого Ісуса Христа і любов Бога й Отця і Причастя св. Духа нехай буде зі всіми Вами! Амінь.

† **Андрей Митрополит"**

Так навчав і благословив, як найліпший і найбільший люблячий батько Великий послідовник Христа і св. Апостолів наш рідний Отець Церкви Слуга Божий Андрей. Його Богом надхненні повчання і напімнення для української молоді актуальні і нині й вони повинні бути дороговказом для молоді, що збереться на цьогорічному з'їзді на Союзівці.

Цього року організує цей з'їзд вже другий раз Стемфордська епархія під проводом Владики Василя Лостена, який буде вітати та благословити українську молодь на вірність Христові, святій Українській Католицькій Церкві та українському народові.

В. Ленцик

Умови...

(Закінчення зі стор. 2)

матичні станиці — амбасади, консуляти, військові атташе, торговельні місії, включно з правом власного голосу в ООН, а не бути ехом центрального уряду СССР.

У ділянці новішої історії: 1) представити в належному світлі період наших Визвольних Змагань. 2) відсекретити архівну документацію, хто вимордував в'язнів львівських тюрем в часі відступу совєтської армії перед наступаючими німцями, щоб не скидати вини на Українську Дивізію „Галичина", яка тоді ще не існувала, ані не була заплянована. Також не звинувачувати в цій акції похідних груп „Ролянд" і „Нахтіґаль", бо вони ввійшли до Львова „пост фактум". Ствердити, що жертвами вбивства були не так жиди й поляки, а власне українці. Винуватців притягнути до відповідальности, як воєнних злочинців. 3) перестати обжаловувати українців у німецькому націонал-соціялізмі, італійському фашизмі, бо українські націоналісти боролися не за Гітлера й „Нову Европу", чи за Муссоліні й його „чорні сорочки", а за інтереси українського народу, який нищили совєтські комуністи й німецькі націонал-соціялісти. 4) заставити совєтський уряд признатися, що вину за голодомор, за вбивства, вивози „психушки", денаціоналізацію, економічну руїну, жалюгідний стан екології несе не тільки Сталін, а вся совєтська державно-політична система й апаратура від початку існування по сьогодні.

Це тільки частково й загальниково згадані вимоги, які мали б бути здійснені в переходовому періоді від федерації-конфедерації до повної незалежности.

Діяспора може погодитися на деякі недоліки, але жаден свідомий українець патріот (не кочне „націоналіст-шовініст", чи „нацист-фашист!) не може переступити накреслених меж. Пропаґандивна злуда не закриє нам очей на справжній стан подій, а хитрощі не зведуть свідомого українства з правильної дороги. Ми маємо своє коріння в сизій давнині, чого не мають росіяни й тому шукають його на „чужому полі". „Народ без історії — висловився Е. Осетров — це збіговище людей". Тому що Росія своєї історії не має, вона, щоб не бути „столкновенієм людей" присвоює собі чужу історію, за словами академіка Ліхачева (ощущає) відчуває себе в історії".

При тому треба мати на увазі слова О. Ода („Український Вісник", Київ-Львів), який у ч. 8-му в статті „Щодо щасливих літ українізації" пише: „Українізація була лякмусовим папером, затією, блазенським цирковим трюком. Ці, хто її затіяв, заздалегідь знали, чим закінчиться ця ґрандіозна вистава.

Другою причиною цієї затії було показати українцям західніх земель, які зазнали переслідувань окупаційної польської влади, мовляв, якими національними привілеями користують українці під совєтською владою. Це була аґітка для українців — 'западників'."

Тому важко сказати, які будуть наслідки теперішньої гласности.

ПОПРАВКА

В статті „Час вимагає об'єднання", надрукованій в „Свободі" ч. 98 з четверга, 24-го травня, ім'я голови ОУП було подане з помилкою, воно повинно звучати Юрій Рейт. — Ред.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

ЙОСИФ ПОГОРИЛО, член УНС Відд. 268-го ім. Дм. Вітовського у Філядельфії, Па., помер 8-го квітня 1990 року на 80-му році життя. Нар. 19-го березня 1910 року в Україні. Залишив у смутку дружину Параску. Похорон відбувся 10-го квітня 1990 року на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

АНТОНІНА КУШНІРЕНКО, член УНС Відд. 182-го Т-ва „Українська Січ" в Клифтон, Н.Дж., померла 20-го квітня 1990 року на 88-му році життя. Нар. 19-го грудня 1901 року в Полтаві, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дочку Зінаїду Миськів з мужем Миколою, внучок Наталку та Роксану і брата Петра Марченка з родиною. Похорон відбувся 24-го квітня 1990 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Григорій Клименко, секр.

ПАВЛО КОЛІСНИК, член УНС Відд. 76-го ім. св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж. помер 7-го березня 1990 року на 64-му році життя. Нар. 1925 року в селі Маркова, Підгайці, Україна. Членом УНС став 1981 року. Залишив у смутку родину і приятелів. Похорон відбувся на цвинатарі Голливуд в Юніон, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Юлія Демчук, секр.

ВОЛОДИМИР ЛІЛІТКА, член УНС Відд. 16-го Т-ва „Просвіта в Спрінґ Веллей, Н.Й., помер 20-го квітня 1990 року на 52-му році життя. Нар. 1937 року в Харкові, Україна. Членом УНС став 1969 року. Залишив у смутку дружину Лярису, дочки Христину, Оксану і Лесю, маму, три сестри — Катерину, Валентину і Людмилу та ближчу і дальшу родину в Америці і на Україні. Похорон відбувся 23-го квітня 1990 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРІЯ МЕНДАК, член УНС Відділу 233-го в Лорейн, Огайо, померла 3-го січня 1990 року на 96-му році життя. Нар. 22-го листопада 1893 року в Україні. Членом УНС стала 1927 року. Залишила у смутку дочок Стеллу Ватсон і Мері Згола; синів — Карла, Стефана і Михайла. Похорон відбувся 6-го січня 1990 року на цвинтарі Ричгілл Меморіял Парк в Лорейн, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

АННА В. ФЕДОРИШИН, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н.Й., 10-го березня 1990 року на 70-му році життя. Нар. 15-го травня 1920 року в Рочестері, Н.Й. Членом УНС стала 1934 року. Залишила у смутку дві сестри, Марію і Катерину, похована на цвинтарі Св. Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

АНАСТАЗІЯ ФЕДОРИШИН, член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорізька Січ" в Рочестері, Н.Й. померла 27-го листопада 1989 року на 96-му році життя. Нар. в селі Верхна, пов. Калуш, Україна. Членом УНС стала 1913 року. Залишила у смутку три дочки — Марію, Анну і Катерину. Похорон відбувся 30-го листопада в Рочестері, Н.Й. на цвинтарі Святого Гробу.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа